

मर्यादा

मलः

मलमा

मर्मवित्, [ट] पुं, (मर्म वेत्तीति । विट् + क्तिप् ।)
 मर्मज्ञः । तत्पर्यायः । कार्पाटिकः २ । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ मर्मिकः ३ मर्मवेदी ४ । इति
 जटाधरः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ६२। ६०।
 “वक्रनासस्ततोऽवादीन्द्रस्योऽयं परमर्मवित् ॥”)
 मर्मवेदी, [न] पुं, (मर्म वेत्तीति । विट् + क्तिप् ।)
 मर्मवित् । तत्पर्यः । इति जटाधरः ॥
 मर्मस्यूक्तं, [श्र] त्रि, (मर्मं स्यूशतीति । स्यूशृ +
 “स्यूशोऽनुदके क्तिन् ।” ३। २। ५८। इति
 क्तिन् ।) मर्मपीडकः । तत्पर्यायः । अरुणुदः
 २ । इत्यमरः । ३। १। ८३ ॥ अथकः ३ ।
 इति हेमचन्द्रः । ६। १६५ ॥
 मर्मावित्, [घ] त्रि, (मर्मं विध्यतीति । मर्मं
 मर्माविद् + अघ् + क्तिप् । “गृह्यति ।”
 ६। १। १६। इति सम्यसारणम् । “नहि-
 ट्तिट्प्रियधिरविवहितमिषु कौ ।” ६। ३। ११६ ।
 इति दीर्घलम् ।) सन्धिस्यानवेषकर्ता ।
 मर्मज्ञः । यथा, भट्टिकाव्ये । ५। ५२ ।
 “चिरं क्षिप्रित्वा मर्माविद्रामो विलुभितप्रवम् ।
 शब्दायमानमवालीङ्गयदं चणदाचरम् ॥”
 “मर्माणि विध्यतीति क्तिप् किः वीरुहो घट्ट-
 काविति दीर्घनिर्देशात् कश्चित् किवन्ते पूर्व-
 पददीर्घलं स्यादिति सूचितं आह पूर्वस्य रूपं
 वा मर्मावित् मर्मज्ञो वा वेत्ते रूपम् ॥” इति
 तट्टीकायां भरतः ॥
 मर्मिकः, त्रि, (मर्मं वेत्तीति । मर्मं + टक् ।)
 मर्मवित् । इति जटाधरः ॥
 मर्या, अ, (नियतेऽवशिष्यतेऽत्र । ऋ + यत् ।
 टाप् ।) सीमा । इति मर्यादाशब्दटीकायां
 रायसुकुटः ॥
 मर्यादकः, त्रि, मर्यादाकर्ता । मर्यादां करो-
 तीति कर्त्तरि ष्ये कादिति कब्प्रत्यये केऽकः खो
 हेतु वेति आकारस्य ह्रस्वे निष्पन्नोऽयं शब्दः ॥
 मर्यादा, स्त्री, (मर्या + दा + अङ् । न्यायपध-
 स्थितिः । (यथा, महाभारते । १५। २२। २५ ।
 “मर्यादायां स्थितो धर्मः श्रमश्चेवास्व जच-
 वन् ॥”)
 तत्पर्यायः । संख्या २ धारणा ३ स्थितिः ४ ।
 इत्यमरः । २ । ८। २६ ॥ “पर्यादीयते मर्यादा
 यथाऽपूर्वात् दापो रुः निपातनात् पस्व मः ।”
 इति तट्टीकायां भरतः ॥ “मर्याति सीमार्थे
 अथयं तत्र दीयते मर्यादेति खामी ।” इति
 रायसुकुटः ॥ “स्त्रियन्तेऽत्रेति मर्या तां ददा-
 तीति मर्यादा ।” इति सारसुन्दरी ॥ सीमा ।
 इति जटाधरः ॥
 मूलम् । इति हेमचन्द्रः । ४। १४३ ॥ (यथा,
 पबोधचन्द्रोदये । १। ६ ।
 “कल्पान्तवातसंशोभनकृताशेषभूरुतः ।
 स्यैर्षप्रवादमर्यादास्ता एव हि मर्यादधेः ॥”
 देवातिथेः पत्नी । यथा, महाभारते । १ ।
 ६५ । २३ । [नाम ॥”)
 “देवातिथिः खलु वैदेहीसुपयेमे मर्यादां

मर्यादागिरिः पुं, (मर्यादा सीमा तज्ज्ञापको
 गिरिः ।) कुलाचलः । वर्षेसीमापञ्चतः । यथा ।
 “उत्तरोत्तरेखेनाहतं नीलः श्वेतः शङ्खवानिति
 त्रयो रम्यकहिरम्ययकुर्ण्णा वर्षाणां मर्यादा-
 गिरयः प्रागायताः । उभयतः चारीदावधयो
 द्विसहस्रयोजनपृथक् एकैकशः पूर्वस्मात् पूर्व-
 स्माद्गतरोत्तरो दशांशाधिकींशेन दैर्घ्यं एव
 ह्रस्वनि । एवं दक्षिणेनेलाहतं निषधो हेम-
 कूटो हिमालय इति प्रागायता यथा नीला-
 दयः । अयुतयोजनतोसेधा हरिवर्षकिंपुरुष-
 भारताणां यथासंख्यम् । तपेवैलाहतमपरेण
 पूर्व्येण च मालावह्न्यमादनावानीलनिषधायतौ
 द्विसहस्रं प्रपचतुः केतुमालभद्रान्योः सीमानं
 विदधाते ॥” इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६
 अध्यायः ॥
 मर्म, पूर्त्ता । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सेट् ।) मर्मति प्रयसा कुम्भं चेटौ ।
 इति दुर्गादासः ॥
 मर्म, पुं, चान्तिः । ऋषधातोर्भावे घञ्प्रत्य-
 येन निष्पन्नः ॥ (यथा, किराताज्जुनीये ।
 १ । ३३ ।
 “अ-मर्मशुभ्येन जनस्य जनुना
 न जातहार्देन न विहिषादरः ॥”)
 मर्मणं, स्त्री, (ऋ + क्युट्) चमा । ऋषधातो-
 र्भावे अन्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (धर्मणम् ।
 यथा, महाभारते । ३ । ११३ । २६ ।
 “न चाप्यधर्मं न सुहृद्भिर्मेदने
 परस्वहारे परदारमर्मणे ।
 कदम्भावे च रमेकनः सदा
 वृणां सदाखानमिदं विजानताम् ॥”
 मर्मयतीति । ऋ + क्तिप् + क्युः । मर्मके, त्रि ।
 यथा, श्रीमद्भागवते । ४ । ७ । ५८ ।
 “इदं पवित्रं परमोश्चेदितं
 यशस्यमायुस्यमधौघमर्मणम् ॥”)
 मर्मितः, त्रि, चमायुक्तः । चान्तिविशिष्टः । ऋष-
 धातोः कर्त्तरि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा,
 श्रीमद्भागवते । १ । ७ । ५१ ।
 “तत्राहामर्मितो भीमस्तस्य श्रेयान् वधः स्रुतः ।
 न भर्तृनात्मनश्चाप्ये योऽहन् सुमान् शिशून्
 वृषा ॥”)
 भावे क्तं, स्त्री । (मर्मणम् ॥)
 मर्मितवान्, त्रि, चान्तः । ऋषधातोः कर्त्तरि
 क्तवतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 मल, उ धृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-व्यात्म०-
 सक०-सेट् ।) उ मलते । इति दुर्गादासः ॥
 मलः, पुं, स्त्री, (ऋच्यते शोध्यते इति । ऋच् +
 “ऋजेऽल्लोपश्च ॥” उगा० १ । १०६ । इति
 अलच् टिलोपश्च । यद्वा, मलते धारयति
 व्याधादिदीर्घत्वमिति । मल् + अच् ।) पापम् ।
 (यथा, मनुः । २ । १०२ ।
 “पश्चिमान्नु समाधीनो मलं हन्ति दिवाहृतम् ॥”
 “दिवाञ्जितं पापं निहन्ति ॥” इति तट्टीकायां

कुल्लूकभट्टः ॥ * ॥) विट् । (यथा, मनुः ।
 ४ । २२० ।
 “पूर्यं चिकित्सकस्यान्नं पुंस्यत्यास्वप्रमिन्द्रियम् ।
 विष्ठा वाह्वीविकस्यान्नं शान्तविक्रयिणो मलम् ॥”
 “विष्ठा मलमेकमेव च ॥” इति तट्टीकायै मेधा-
 तिथिः ।) कट्टम् । इत्यमरः । २ । ६ । ६५ ॥
 (यथा, अभिशानशकुन्तले । ६ ।
 “हाया न मरुर्हति मलोहतप्रासादे
 शुद्धे तु दर्पणतले सुलभावकाशा ॥”)
 “पापं किञ्चिदम् । विट् । विष्ठा । किङ्
 कलङ्को मळूरादि खेदादि च एषु मलः ।
 ‘वसा शुक्रमखङ्गुला मूत्रं विट्कर्णविसृखाः ।
 श्लेष्माशुद्धुषिका खेदो दादशैते वृणां मलाः ॥’
 इति सूतिः ।” इति तट्टीकायां भरतः ॥ कर्पू-
 रम् । इति शब्दचन्द्रिका । वातपित्तकफाः ।
 यथा,—
 “सर्वेषामेव रोगाणां निदानं कृपिता मलाः ।
 तत्रकोपस्य तु प्रोक्तं विविधाहितसंवनम् ॥”
 इति माधवकरः ॥
 (पारिभाषिकमलं यथा, महाभारते । ८ ।
 ४५ । २३ ।
 “चात्रियस्य मलं भैक्षं ब्राह्मणस्यान्नतं मलम् ।
 मलं पृथिव्या वाह्वीकाः क्षीर्णा मद्भ्रियो
 मलम् ॥”)
 मलज्ञः, पुं, (मलं हन्तीति । हन् + टक् ।) शास्त्राली-
 कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मलनाशके, त्रि ।
 मलज्ञी, स्त्री, (मलज्ञ + स्त्रियां ङीष् ।) नाग-
 दमनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मलजं, स्त्री, (मलाज्जायते इति । जन् + ङः ।)
 पूयः । इति शब्दचन्द्रिका । मलोद्भवे, त्रि ।
 मलदूषितं, त्रि, (मलेन दूषितम् ।) मलिनम् ।
 इत्यमरः । ३ । १ । ५५ ॥
 मलद्रावी, [न्] पुं, (मलं विष्ठां द्रावयति चाल-
 यतीति । ह् + क्तिप् + क्तिन् ।) जयपालः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 मलनं, स्त्री, (मल्यते मर्हति इति । मल् + क्युट् ।)
 मर्हणम् । इति मेदिनी । ने, १०४ ॥
 मलनः, पुं, (मलते धारयति टट्टितापौ । मल्
 धृतौ + क्युः ।) पटवावः । इति मेदिनी । ने,
 १०४ । तौडु इति भाषा ॥
 मलपूः, स्त्री, (मलान् पापात् पुनातीति । पू +
 क्तिप् ।) काकोडुम्बरिका । इत्यमरः । २ । ४ ।
 ६१ ॥ (यथा, भावप्रकाशे ।
 “विभोतकलं मलपूजटानां
 कायेन जला गुडसंयुतेन ॥”)
 मलभृक्, [ज्] पुं, (मलं भृक्ते इति । भृज् +
 क्तिप् ।) काकः । इति शब्दरत्नावली ॥
 मलमेदिनी, स्त्री, (मलं भिनत्तीति । भिद् +
 क्तिन् । स्त्रियां ङीष् ।) कटुका । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 मलमासः, पुं, (मलो मलिनश्चासौ मासश्चेति
 कर्मधारयः ।) अधिकमासः । तत्पर्यायः ।